

KEES VALKENSTEIN - TRAMMELANT MET DE BURGEMEESTER

Moderne tijd

Kees was correspondent van het Algemeen Handelsblad. Hierin schreef hij regelmatig op spottende wijze over de gebeurtenissen in het dorp Vleuten. Burgemeester Hondelink, (oud) burgemeester van Vleuten, had zo zijn bedenkingen bij deze verhalen over het dorp, waarin menig man van aanzien door Kees belachelijk gemaakt werd. De burgemeester liet dit duidelijk blijken aan Kees. Kees en de burgemeester zaten elkaar behoorlijk dwars.

Eens betrapte Kees de burgemeester op een bezoekje aan een inwonster van Vleuten. Kees zag hierin een kans om de burgemeester een hak te zetten. Hij gaf de kinderen van zijn klas meteen die middag vrij en trok met schildersezel, doek en palet naar het huis waar de burgemeester op bezoek was. Hij zette zijn ezel voor de deur van de dame en begon meteen met schilderen. De burgemeester zat binnen te knarsetanden, want hij begreep ook wel dat Kees dit niet zomaar deed. Hij hoopte dat de onderwijzer gauw weg zou gaan, zodat hij ongestoord de woning kon verlaten.

Maar Kees nam rustig de tijd. Een kunstwerk maken, kost nu eenmaal veel tijd.

De burgemeester moest uiteindelijk toch het pand verlaten en kwam langs de schilder naar buiten. Kees groette hem, zodat hij zeker wist, dat de burgemeester hem gezien had. Het zal duidelijk zijn dat beide heren elkaar niet zo lagen.

Toen er bij de openbare school onderwijzers ontslagen moesten worden, in verband met

het teruggelopen leerlingenaantal, zag de burgemeester kans om Kees terug te pakken.

Tijdens de raadsvergadering van januari 1906 werd het voorstel om Kees Valkenstein op wachtgeld te zetten besproken. Een van de raadsleden was het hier niet mee eens, omdat hij vermoedde wat de ware reden van dit voorstel was. Hij verdedigde Kees als een man waarvan men niets ten nadele kon zeggen, behalve dan dat hij zo nu en dan zijn persoonlijke mening liet horen. Uiteindelijk werd het voorstel toch aangenomen en volgde er ontslag voor Kees. Kees was hier niet echt rouwig om, hij kon zich nu helemaal toeleggen op zijn artistieke talenten. Zijn ontslag betekende nog niet dat hij geen strubbelingen meer met de gemeente had. Kees bleef kritisch schrijven over de gemeente Vleuten.

Een jaar later moest in verband met het overlijden van een vuilnisman, een nieuwe ophaler van as en vuilnis benoemd worden. De gemeente was gerechtigd om oud-ambtenaren die op wachtgeld stonden, voor zo'n soort baan in te zetten. Twee van de vijf raadsleden vulden dan ook de naam Kees Valkenstein in op het stembriefje. Dit waren echter te weinig stemmen om Kees ook daadwerkelijk als vuilnisman aan de slag te laten gaan. Het mag duidelijk zijn dat sommige gemeenteraadsleden geen kans voorbij lieten gaan om de ex-onderwijzer dwars te zitten.

Bron:

Kees Valkenstein en de Vleutense polder. Een speciale uitgave van de Historische Vereniging Vleuten-De Meern-Haarzuilens. Samengesteld door: Gerrit Jan Bel.